

Героям Слава

Мета: Вшанувати пам'ять героїв Небесної сотні, прищеплювати любов до Батьківщини, виховати патріотичну свідомість, розвивати бажання стати гідними громадянами України.

Оформлення: Стіна пам'яті Небесної сотні (Прапор України, надписи «Герої не вмирають», «Сам не знаю, де погину...», список прізвищ героїв з фото), на підлозі надпис із маленьких свічок «Героям слава», стіл, на столі вишитий рушник, ікона Божої матері, свічка, квіти з чорною стрічкою.

(Звучить «Молитва за Україну», діти запалюють свічки для надпису «Героям Слава»)

Учень 1

Боротьба не за щастя вже навіть іде —за життя!
Бо його забирають.
Нас Надія веде, нас ідея веде
За свободу для рідного краю.

Учень 2

Українцю, поглянь, там побили жінок!
Глянь, вже люди ховаються в храмі!
Де таке ще траплялось, коли це було
Аж в такому нестерпному стані?..

Учень 3

Так чинили лиш варвари, злісні хани,
Лиш від них люди в церкві ховались.
А сьогодні це власні привладні пани
Вже над нами так само знущались!"

Ведучий 1 Лінійку-реквієм, приурочену пам'яті Небесної сотні оголошую відкритою.

(Гімн України)

Ведучий 2

Слово надається директору школи _____

Директор : Шановні вчителі, учні, запрошені! Сьогодні ми зібралися тут, щоб в скорботі схилити низько голови перед пам'яттю людей різного віку, яких було вбито у мирний, цивілізований час ХХІ століття.

Ведучий 1

І саме тут, сьогодні, скажемо «Люди, бережіть серця свої, щоб не стали каменем! Розбудуйте в душах Божий храм, щоб не повторити великий гріх!»

Чи знає мама, чи знає тато,
Що син нівечить і б'є людей,
Що він криваву несе зарплату, –
Вона на гірких слізах дітей.

У листопаді під самий ранок,
Коли і місяць на небі спав,
Напав на діток чийсь син чи тато
І, наче, нелюд їх побив

А вдома мати, а вдома мати
Чекає сина, бо він – герой.
Від зла він має всіх захищати,
Не знає мати, що син лл'є кров.

Ведучий 2

Ми з вами вшановуємо пам'ять героїв різних історичних подій: Голодомор 1932-33рр, Битва під Крутами, Бабин Яр. Тепер ми стали сучасниками ще однієї масової трагедії нашої країни.

Учень 4

Моя хата не скраю
Тому і вмираю я за Україну,
Їй честь та славу.
Пробач мені, мамо, що тебе покидаю,
Бо мушу йти на війну
Проти осатанілої зграї.
Хто зна, чи вдасться мені тебе ще побачить
Та я сподіваюсь,
Що одного ранку прокинешся
Та й мене пробачиш.

Учень 5

Пробачиш та й заплачеш,
Сліз не жалючи, обмиєш ти ними усю Україну,
Україну нову, сильну,
В якій брат за брата
Йшов під кулі навпростець,
Не боячись ката.
Ти подивишся навколо-
Все не так, як було.
Хоч мене й немає поруч
Знай, що я, сумую...

Ведучий 1

Кожен із цієї Небесної сотні, як і ми з вами мали свою сім'ю, батьків, друзів, захоплення, свої симпатії і свої невідкладні справи. Але поклик їхньої душі саме в цей час призвав їх до боротьби за вільну, демократичну, чесну Україну. Ось вони перед вами, Герої Небесної сотні.

Учень 6

Під прапором стояли – під прапором й спочили.
Прийми, о Господи, своїх синів!
За України волю їх убили
В шалений жар тривожних днів.
В той час, як небо димом затягнулось,
Як змерзлі руки прагнули вогню,
Упились кров'ю кат і його свита,
Спойвши нею й всю свою сім'ю.

Учень 7

Та ми усі від Бога люди.
Живем надіючись, не боючись.
Чи ми запам'ятаєм, чи забудем,
Як наш народ топтали, сміючись?

Учень 8

Мамо, я живий, лиш закриті очі....
І серце не б'ється, не вирує кров...
Ти тільки не плач, знай – всі дні і ночі
Я буду поруч – в грудях, де живе любов!

Учень 9

Ти пробач мене, мамо, за гіркій слези,
За ту біль, і той жаль, що я наробив.
Я ж хотів лише миру, добра і свободи...
А мене за це ворог безжалісно вбив.

Учень 10

Не жалій, моя нене, що я не вернуся,
Не кляни ворогів! Нехай судить їх Бог!
Я для тебе сьогодні з небес посміхнуся,
Ти лишень свої очі здійми до зірок!

Ведучий 2

Ще довго-довго з покоління в покоління будуть передавати батьки синам і дочкам, а ті своїм дітям спогади про тих, хто залишив життя земне. Ця подія сколихнула весь світ, не залишила байдужою жодної душі.

Вони боролися за нас
Вони боролися за нас,
Не тільки ветерани,
Щоб був в країні нашій лад
Стояли на майдані.
Їх всіх і били й катували,
Й погрозами лякали.
Та цього владі було мало-
Найкращих повбивали.
Їх пам'ятники квітами покриті,
Про них всі завжди будуть пам'ятати.
Вони для нас добро зробили,
За що їм довелося помирати.
Ці люди всі були найсміливіші –
Вони стояли за своє аж до кінця.
Їх родичі були найщасливіші,
Поки до них не прислано було гінця
З жахливою новиною страшною.
Тож пам'ятаймо цих людей ми,
Бо за нас з тобою
Вони безстрашно полягли грудьми.

Ведучий 2

Вгорі прекрасні зорі, що палають...
Будь-ласка, наші душі вбережи!
Хай кожну ніч нам Янголи співають,
Ти ж своє милосердя покажи.

Ведучий 2

Ми закликаємо вас сьогодні згадати у ваших молитвах усіх Героїв, які поклали свої голови за наше майбутнє. Хай пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і наснагу для зміцнення власної держави на власній землі. У жалобі схилимо голови. Вони згасли як зорі.

Ведучий 1

Нехай кожен з нас торкнеться пам'яттю цього священного вогню-частинки вічного. А світло цієї свічки хай буде даниною тим, хто навічно пішов від нас, хто заради торжества справедливості жертвував собою. Вони повинні жити в нашій пам'яті!

(Під мелодію гімну Небесної сотні «Пливе кача» ведучий запалює свічку і передає її учням по колу. Свічку передають з рук в руки)

Учень 11

У нашій пам'яті Ви назавжди лишились,
Історія одна, і Ви – її частина.
Ви тільки знайте, браття, ми за Вас молились,
І молимось: за Вами – ненька Україна!
Вже не повернеться додому той хлопчина,
Що його вчора тільки мати відпустила,
Поцілуvala, тихо мовивши: “Іди, дитино,
За щастя України, бо вона – єдина”.
Казала мати берегти себе. Але даремно,
Бо хлопець був готовий йти безстрашно,
Аби лише країна, котру так кохав страшенно,
Не стала на коліна, а боролася відважно.

Учень 12

Хлопчина вірив, що колись, одного ранку,
Відкривши очі, він відчує повну волю.
Але та куля, в день зимовий, на світанку,
Перехопила подих та змінила долю.
Хлопчина вірив, що колись, одного дня,

Розкаже син йому, як любить Батьківщину.
Хіба він знов, що борючись за це щодня,
Все доведеться відпустити в мить єдину.
Так. Той хлопчина, він не знов тоді,
Що нелюд пострілом прицільним забере життя.
І браття хлопця, українці, у біді,
Заплачуть, відпустивши тіло в небуття.

Учень 13

Але ж душа, душа Героя вічно лине!
До тебе наші сльози, молитви, зізнання!
Повір, хлопчино, наша пам'ять не загине,
Як і омріяні тобою воля та кохання.
Небесна сотня. Прапор. Чорна стрічка.
І сльози, бо ти, хлопче, словом вже не з нами.
Але в думках ти поруч, і не згасне свічка,
І линуть буде “Слава Україні!” над ланами.

Ведучий 2

Пробач мені, мамо, що одягнув тебе у чорну хустину.
Ти віддала мене взамін за нашу рідну, вільну, чесну Україну.

Ведучий 1

Героям Майдану, впавшим мертвими за світле майбутнє України,
присвячується хвилина мовчання.

(Хвилина мовчання)

Ведучий 1 А ми вам бажаємо всім світлих днів і нехай вам щастить. Дякуємо
за увагу!

(Пісня «Україно»)